

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

PRENUMERATA

kwartalnas:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 90 gr.
Drobne ogłoszenia 17 groszy za
wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 74. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1930 r., o Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 1930 r., o lichwie pieniężnej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lutego 1930 r., Nr. 10, poz. 70).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

74.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1930 r.

o Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki.

Na podstawie art. 15 i 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnich (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dla administrowania państwowymi zbiorami sztuki tworzy się przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Dyrekcję Państwowych Zbiorów Sztuki z siedzibą w Warszawie.

§ 2.

Dyrekcja Państwowych Zbiorów Sztuki zarządza wszelkimi zbiorami państwowymi o charakterze artystycznym i historycznym, z wyjątkiem tych zbiorów, które na mocy specjalnego porozumienia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z właściwym Ministrem będą oddane w zarząd innej władzy państwowej; tyczy się to zwłaszcza zbiorów o charakterze wojskowym i historyczno-wojskowym, które przekazywane są Muzeum Wojska, pozostającemu pod zarządem Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 3.

Na czele Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki stoi Dyrektor Państwowych Zbiorów Sztuki.

§ 4.

Zarząd Państwowymi Zbiorami Sztuki, mieszczącymi się poza m. st. Warszawą, sprawują pod kierunkiem Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki — władze konserwatorskie I instancji, którym dla tego celu mogą być przydane fachowe organa pod nazwą Kustoszów Państwowych Zbiorów Sztuki.

§ 5.

Do zakresu działania Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki należy:

- inwentaryzacja, klasyfikacja i konserwacja oraz rozmieszczenie zbiorów;
- utrzymywanie pracowni i warsztatów konserwatorskich;
- uzupełnianie zbiorów w drodze zakupów, przyjmowania darów, zapisów i depozytów;
- udostępnienie zbiorów dla uczonych, artystów i publiczności;
- prowadzenie i utrzymywanie biblioteki sztuki oraz archiwum fotograficznego sztuki polskiej;
- opracowywanie i wydawanie związanych z państwowymi zbiorami sztuki publikacji artystycznych i naukowych, jak katalogi, przewodniki, albumy, opisy monograficzne, pocztówki i t. p.

§ 6.

W sprawach dotyczących:

- zajmowania i użytkowania tak lokali na cele państwowych zbiorów sztuki, jak i wszelkich instalacji, oraz dokonywanie potrzebnych robót techniczno-budowlanych;
- zmian w urządzeniu wnętrz;
- utrzymywania bezpieczeństwa i porządku wewnętrznego w salach i uprzystępniania zbiorów dla zwiedzających, oraz wydawania w związku z tem instrukcyj dla personelu administracyjnego i służby.

Dyrekcja Państwowych Zbiorów Sztuki działa:

- jeżeli chodzi o gmachy przeznaczone do użytku i na cele reprezentacyjne Prezydenta Rzeczypospolitej — w porozumieniu z Kancelariją Cywilną Prezydenta Rzeczypospolitej oraz z właściwymi władzami budowlanymi;
- jeżeli chodzi o inne gmachy państwowe — z władzami sprawującymi zarząd tych gmachów.

§ 7.

Wszelkie sprawy, związane z wykonywaniem budżetu, rachunkowością, ewidencją dochodów i wydatków, załatwiane są przez właściwe organa Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 8.

Organem doradczym i opiniodawczym dla Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawach, wchodzących w zakres kompetencji Dyrekcji Państwowych Zbiorów Sztuki, jest Komisja Rzeczników do spraw Państwowych Zbiorów Sztuki w składzie następującym:

- Przedstawiciel Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej,
- Przedstawiciel Uniwersytetu Warszawskiego,
- Przedstawiciel Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych,
- 5), 6) Trzej członkowie, powołani przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z pośród uczonych i artystów plastyków.

Regulamin Komisji wyda Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów.

(—) K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) H. Józewski.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) Sł. Czerwiński.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 11 lutego 1930 r.

o lichwie pieniężnej.

Na podstawie §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r., dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:

- przy dyskoncie weksli,
- przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
- od pożyczek terminowych,
- od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,
- od pożyczek na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przy czym winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie,
- od gwarancji, udzielanych z tytułu eksportu,
- od gwarancji, udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;

b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:

- inkasa,
- zleceń giełdowych,
- wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe za każde półrocze winny być przedstawiane właściwemu izbowi skarbowym w ciągu pierwszych pięciu dni następnego półrocza.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Korzyści majątkowe, osiągnięte przy czynnościach kredytowych, wyszczególnionych w wykazach w myśl poprzedniego paragrafu, nie mogą przekraczać 12% w stosunku rocznym.

Przepis, zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu, nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stempłowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać 1/4% od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda i pozycji frankowanych, albo 1/4% od salda początkowego danego okresu.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 12% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizji od udzielanych pożyczek, oraz aż do odwołania 1% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek, tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy, przewidziane § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 1 marca 1930 roku.

§ 4. Izby skarbowe nie później, niż w dniu 10 każdego półrocza, odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucji bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszym przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach, (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) może być powierzona przez Ministra Skarbu związkowi rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie, należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi, przewidzianemu w § 1 tego rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwemu związkowi rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu, zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karze, przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezy-